

D E C I Z I E

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători

Valentina Clevadi, Tamara Chișca-Doneva,
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând recursul declarat de către ÎM „Glorinal Grup” SRL,

în pricina de insolvabilitate intentată la cererea introductivă depusă de creditorul ÎM „Glorinal Grup” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Firma de Producere și Comerț „Omprico-Invest” SRL,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2014, prin care:

-s-a respins cererea de intentarea a procesului de insolvabilitate depusă de creditorul „Glorinal Grup” SRL, mun. Chișinău, str. Petricani, 19/5, IDNO 1002600050026 față de Firma de Producere și Comerț „Omprico-Invest” SRL, or. Rezina, str. Florilor, 1, IDNO 1003606005302, ca fiind nefondată și sa refuzat intentarea procesului de insolvabilitate.

-s-au anulat măsurile de asigurare aplicate față de Firma de Producere și Comerț „Omprico-Invest” SRL și administrația acesteia prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014,

c o n s t a t ă :

La 04 iunie 2014, creditorul ÎM „Glorinal Grup” SRL, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de FPC „Omprico-Invest” SRL.

În motivarea cererii sale, creditorul ÎM „Glorinal Grup” SRL a indicat că, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013 s-a încasat de la FPC „Omprico-Invest” SRL în favoarea ÎM „Glorinal Grup” SRL datoria în mărime de 938 000 lei și 10 000 lei cheltuieli de judecată și taxă de stat, în total suma de 948 000 lei. Hotărârea a devenit irevocabilă la 03 aprilie 2014, fiind eliberat titlul executoriu nr. 2e-3735/2012.

Titlul executoriu fiind transmis spre executare silită, prin încheierea executorului judecătoresc Olga Buzadji, nr. 008-31/14 din 07 aprilie 2014, a fost primit spre executare și intentată procedura de executare a documentului executoriu. Încheierea executorului judecătoresc din 07 aprilie 2014 a fost expediată în adresa debitorului, aceasta fiind recepționată la 12 aprilie 2014. În cadrul procedurii de executare, executorul judecătoresc a dispus aplicarea

sechestrului pe conturile bancare și pe bunurile debitorului. Menționează că prin încheierea nr. 008-31/14 din 27 mai 2014, executorul judecătoresc a restituit fără executare documentul executoriu nr. 2e-3735/12 din 11 noiembrie 2013, motivând că debitorul FPC „Omprico-Invest” SRL nu are careva bunuri sau venituri care ar putea fi urmărite în îndeplinirea titlului executoriu.

În sensul dat, creditorul indică că la data înaintării cererii introductive, FPC „Omprico-Invest” SRL are înregistrată o datorie totală față de ÎM „Glorinal Grup” SRL în mărime de 948 000 lei. Astfel, FPC „Omprico-Invest” SRL se află în incapacitate de plată și supra îndatorare, nu își poate onora obligațiile sale față de ÎM „Glorinal Grup” SRL, ceea ce presupune existența temeiului general de intentare a procesului de insolabilitate față de debitorul în cauză.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul ÎM „Glorinal Grup” SRL cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de „Omprico-Invest” SRL, cu aplicarea măsurilor de asigurare în vederea prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate, cu numirea în calitate de administrator provizoriu al debitorului ÎI „Lungu Marcel”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2014 s-a respins cererea de intentarea a procesului de insolabilitate depusă de creditorul ÎM „Glorinal Grup” SRL, mun. Chișinău, str. Petricani, 19/5, IDNO 1002600050026 față de Firma de Producere și Comerț „Omprico-Invest” SRL, or. Rezina, str. Florilor, 1, IDNO 1003606005302, ca fiind nefondată și s-a refuzat intentarea procesului de insolabilitate. S-au anulat măsurile de asigurare aplicate față de Firma de Producere și Comerț „Omprico-Invest” SRL și administrația acesteia prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014.

Nefiind de acord cu hotărârea respectivă, la 07 iulie 2014, reprezentantul SRL „Glorinal-Grup” Cononov Serghei (în baza procurii) a declarat recurs asupra acesteia.

A solicitat recurentul, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2014 ca fiind ilegală, cu trimiterea cauzei la reexaminare.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de insolabilitate contrar art. 27 alin. (1) și alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, nu a ținut cont de faptul că administratorul insolabilității provizoriu ÎI „Lungu Marcel” a fost în imposibilitate de a prezenta instanței, raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare și propunerile în sensul admiterii sau respingerii cererii introductive, deoarece nu a putu să intre în posesia documentelor necesare de la debitorul „Omprico-Invest” SRL, astfel instanța de insolabilitate urma să amâne ședința și să prelungească termenul de depunere a raportului respectiv.

A mai invocat recurentul că instanța de insolabilitate ilegal a admis în proces reprezentantul debitorului „Omprico-Invest” SRL, pe avocatul Adrian Manolache.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2014 ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Conform art. 10 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 „(1) *Intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei.* (2) *Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.* (3) *Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.*”

Conform art. 19 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 „*Creditorul depune cerere introductivă numai după notificarea prealabilă a debitorului.*” În acest sens, Colegiul reține că instanța de insolvență corect a constatat că creditorul IM „Glorinal Grup” SRL a respectat condiția de notificare prealabilă a debitorului, fapt confirmat prin materialele dosarului și necontestat de către părți.

Conform art. 20 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 „(2) *La cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolvență, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.*”

În acest context legal, Colegiul reține că temei pentru intentarea procesului de insolvență, creditorul IM „Glorinal Grup” SRL a invocat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013, prin care a fost dispusă încasarea de la FPC „Omprico-Invest” SRL în beneficiul ÎM „Glorinal Grup” SRL a sumei în mărime totală de 938 000 lei și 10 000 lei cheltuieli de judecată și taxa de stat.

Conform art. 254 alin (1) și (2) CPC al RM „(1) *Rămân definitive hotărârile judecătorești emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel.* (2) *Rămân irevocabile hotărârile judecătorești: a) emise în primă instanță, după expirarea termenului de apel, dacă participanții interesați nu au*

exercitat calea de atac corespunzătoare; b) emise de instanța de apel, după expirarea termenului de recurs, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare; c) emise de instanța de recurs, după examinarea recursului.”

În această ordine de idei, Colegiul menționează că de către instanța de insolvabilitate corect s-a stabilit faptul că hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013, menținută prin decizia Curții de Apel din 03 aprilie 2014, este definitivă, însă nu irevocabilă, decizia curții de apel fiind atacată cu recurs la data de 16 iunie 2014, examinarea admisibilității prezentului recurs fiind fixată pe data de 18 septembrie 2014.

Astfel, Colegiul reține că recurentul IM „Glorinal Grup” SRL nu a respectat prevederile art. 20 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, astfel instanța de insolvabilitate întemeiat a respins cererea de intentarea a procesului de insolvabilitate depusă de creditorul respectiv.

Cu referire la argumentul recurentului că instanța de insolvabilitate contrar art. 27 alin. (1) și alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, nu a ținut cont de faptul că administratorul insolvabilității provizoriu ÎI „Lungu Marcel” a fost în imposibilitate de a prezenta instanței, raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare și propunerile în sensul admiterii sau respingerii cererii introductive, deoarece nu a putut să intre în posesia documentelor necesare de la debitorul „Omprico-Invest” SRL, astfel instanța de insolvabilitate urma să amâne ședința și să prelungească termenul de depunere a raportului respectiv, Colegiul reține argumentul respectiv ca fiind neîntemeiat din considerentele ce urmează:

Conform art. 27 alin. (1) și (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 *„1) După desemnare, administratorul provizoriu întocmește și prezintă instanței de insolvabilitate, în termenul stabilit de aceasta, care nu va putea depăși 45 de zile lucrătoare de la desemnarea sa, un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare, prin care să propună fie intentarea procedurii de insolvabilitate, fie intentarea procedurii simplificate a falimentului, ori prin care să constate solvabilitatea debitorului și încetarea procesului. În funcție de circumstanțele cauzei pe motive temeinice, instanța poate prelungi termenul prevăzut cu cel mult 15 zile lucrătoare. (3) Debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare **de la cerere**, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă, inclusiv ștampila întreprinderii, care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare.”*

În acest context legal, Colegiul menționează că raportul administratorului provizoriu cu privire la executarea măsurilor de asigurare, prin care să propună fie intentarea procedurii de insolvabilitate, fie intentarea procedurii simplificate a falimentului, ori prin care să constate solvabilitatea debitorului și încetarea procesului, **are un caracter facultativ, reprezentând doar suport pentru instanța de insolvabilitate** la emiterea unei eventuale hotărâri, în cumul cu toate

materialele dosarului, astfel nu poate fi invocat faptul că instanța de insolabilitate este obligată să amâne procesul, pentru prezentarea acestui raport, în situația în care materialele dosarului sunt suficiente pentru emiterea unei hotărâri motivate.

Cu referire la argumentul recurentului că instanța de insolabilitate ilegal a admis în proces reprezentantul debitorului „Omprico-Invest” SRL, pe avocatul Adrian Manolache, Colegiul reține că acesta este neîntemeiat și declarativ deoarece conform mandatului nr. 0332697, anexat la materialele dosarului și conform procesului-verbal al ședinței instanței de insolabilitate din 29 iulie 2014, avocatul Adrian Manolache este reprezentantul persoanei fizice - Socolov Alexei, unicului fondator al debitorului „Omprico-Invest” SRL, dar nu reprezentantul acesteia.

Reieșind din cele menționate și avînd în vedere că hotărîrea instanței de insolabilitate este legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea instanței de insolabilitate.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) și art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către ÎM „Glorinal Grup” SRL.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2014, în pricina de insolabilitate intentată la cererea introductivă depusă de creditorul ÎM „Glorinal Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Firma de Producere și Comerț „Omprico-Invest” SRL.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iuliana Oprea

Ion Druță